

4000-5000 FORAN FORLIGSMANDSINSTITUTIONEN:

Ligeløn-demonstration med genklang af kvindebevægelsens store øjeblikke

Den rødstrømpe-inspirerede, men ikke dominerede demonstration for ligeløn, som i går sluttede foran forligsmandsinstitutionen på Sct. Annæ Plads i København havde genklange af kvindebevægelsens store øjeblikke, som de huskes fra gamle fotografier.

4000 måske 5000 mennesker sluttede på pladsen foran forligsmandsbygningen, hvorfra en række mere eller mindre fnisende mands-hoveder kiggede ud på den bølgende menneskemasse. Den var ikke, som man har været vant til i de senere år, domineret af unge, men af erfarne kvinder, for hvem dette spørgsmål om lige løn for lige arbejde er et konkret, nærliggende problem.

Med hornorkester

Humøret var højt, der blev sunget sange, som — bortset fra den afsluttende "Internationale" — var digtet til lejligheden. Et bastant blæserorkester, sammensat af musikere fra københavnske arbejdspladser, akkompagnerede.

Men det alvorlige i spørgsmålet kunne ikke blive misforstået af

tilhørerne i forligsmandsinstitutionen. "Vi vil ikke syltes i en kommission", hed det på en plakat, hvis tekst også blev råbt i talekor. Det hyppigste talekor var naturligvis "ligeløn-ligeløn" eller som det hed på en plakat: "Skal ulige køn give ulige løn?"

De mest truende toner fra mængden lød, da Anna Christensen, tillidskvinde på Philips, kom ud fra forligsbygningen og fortalte, at man ikke havde villet lade delegationen på fem kvinder komme længere end til porten. "Strejke! Strejke!" lød råbene og senere: "Tøsedrenge!" og "Vi vil ind!"

Først ti minutter senere fik delegationen lejlighed til at aflevere resolutionerne til Thomas Nielsen, der sagde: — Vi har ikke solgt ligelønnen. Både ham og Leif Hartwell havde siddet og ventet på den, men forligsmanden havde forhindret den i at komme ind — ved en misforståelse.

Men det var trods alt en mand, der brugte de stærkeste ord. Forbundsformand Preben Møller Hansen fra Sømændenes Forbund bad forsamlingen tænke på en "ung 19-årig kvinde, der har kæmpet for det samme som jer

og som nu risikerer dødsstraf: Angela Davis!"

— Kapitalisterne udbytter os på alle leder og kanter. Her i landet er det kvinden, vi udnytter. Men hvis vi samler os i en fælles front mod Leif Hartwell og Thomas Nielsen må det hjælpe.

Garanti

Preben Møller Hansen fortalte derefter, hvordan det var gået, en gang sømændene var trængt ind i et hus, og hvordan politiet var blevet sat ind mod dem.

— Sådan vil det også gå her, og jeg tror ikke det er bange for at bruge stavene, tilføjede han.

Men han sluttede dog med at sige, at det ikke var stedet her til den slags.

I øvrigt blev det gjort klart, at der var en ventil for eventuel kampiver, idet der umiddelbart efter kvindedemonstrationen var en demonstration foran den amerikanske ambassade.

Selv om det ikke altid er lige indlysende hvorfor, blev der af talerne slået meget på mændenes og kvinders-

FORTSÆTTES PÅ BAGSIDEN

Ligeløn

FORTSAT FRA FORSIDEN

nes *fælles* indsats. Og helt fri for galanteri og mandschauvinisme var demonstrationen ikke. En tillidsmand fra Refshaleøen – der i øvrigt fortalte, hvordan de kvindelige kranførere havde opnået ligeløn, selv om ”kapitalisterne ikke brød sig om det” – brugte mange ord på at fortælle, hvor ”kønne” pigerne i demonstrationen var, og hvor meget han ”holdt af” dem.

Også i enkelte af plakaterne mærkedes disse toner, f.eks. denne: ”Mænd, I svigter jeres piger. Holder ikke, hvad I siger”.

I resolutionerne blev det understreget, at kvinderne ikke længere vil forbigås. Uligelønnen betegnedes som ”kønsdiskriminering”, og såvel i resolutionen som i talerne henvistes der flere gange til menneskerettigheds-erklæringens paragraf 23, 2, hvorefter ”Enhver har, uden forskel, ret til lige løn for lige arbejde”.

Og den afgørende trusel, som gik gennem alle udtalelserne, var, at hvis ikke ligelønnen gennemføres denne gang, nu, vil et overenskomstforslag blive forkastet.

Ufer